

Beste lezer,

Hieronder een aantal opmerkingen en (hopelijk te overwegen) aanpassingen voor het Besluit UPV Textiel.

- Graag zou ik een prijsdifferentiatie zien tussen baby- & kinderkleding en kleding voor volwassenen. Zoals ik het nu begrijp wordt de UPV eerst per kilogram textiel berekend en vervolgens geprojecteerd op productgroepen. Aangezien een T-shirt voor een baby ca. 50 gram weegt en een T-shirt voor een volwassene al gauw 4 – 5 keer zo veel, lijkt een prijsdifferentiatie me wel zo eerlijk. Of, als de UPV per kilogram onder de streep wordt berekend dan is de prijsdifferentiatie niet nodig.
- In het besluit wordt gesproken over een heffing tussen de €0,09 en €0,28 per kilogram. Ik denk dat 0,09 nog te doen is, maar laatstgenoemde is niet haalbaar voor veel retailers, zeker nu de grondstofprijzen nog steeds door het dak gaan, containerprijzen 10 keer over de kop gaan, en teruglopende inkomsten door een voortdurende winkelsluiting vanwege covid.
- Covid zorgt voor veel onzekerheid op de korte termijn, de gevolgen van de langdurige winkelsluiting moeten nog in kaart worden gebracht. Graag zou ik zien dat het invoering van de UPV een jaar wordt opgeschoven, met als ingangsdatum 1 januari 2024. Hierdoor kunnen we beter op de UPV anticiperen en hier een goedwerkend intern systeem voor opzetten.
- Ik pleit er ook voor om een aantal artikelen vrij te stellen van de heffing op basis van het gebruik van erkende duurzame materialen (GOTS, BCI, GRS, RCS, etc.), naar Frans model. Daar maken ze gebruik van een "regulier tarief", een "eco schaal 1", "eco schaal 2" en "eco schaal 3" op basis van het duurzaamheidsgehalte van bepaalde materialen. Vanzelfsprekend worden retailers zo gestimuleerd om meer gebruik te maken van duurzame (en circulaire) materialen.
- Ook pleit ik voor het mee laten wegen van circulariteitambities van individuele retailers bij het bepalen van de hoogte van de heffing. Een hoge UPV op productniveau kan retailers ervan weerhouden om extra stappen te zetten richting een meer circulaire bedrijfsvoering. Als de UPV – in theorie – een ton per jaar zou zijn, dan gaat dit ten koste van het MVO-budget. Retailers zouden juist gestimuleerd moeten worden om een voortrekkersrol te vervullen.
- Ik mis het woord "design" in het Besluit, terwijl dat aspect essentieel is om de recycling van producten te bevorderen. Zet naast doelen voor hergebruik en recycling ook doelen op "design voor recycling" zodat retailers en producenten hier ook actief mee gaan beginnen. Een jeans gemaakt van katoen, polyester en spandex is namelijk nauwelijks hoogwaardig te recycleren. Als designers meer inzetten op het gebruik van mono-materialen of het toevoegen van een gedetailleerd materialenpaspoort, zal het voor afvalverwerkers makkelijker zijn om alles op een verantwoorde manier te scheiden en recycleren/upcyclen.

Wellicht dat sommige punten wat later aan de orde komen, bij de invulling van de uitvoering en niet zozeer het juridische kader, maar ik heb gewoon alles opgesomd dat ik me opkwam na het lezen van het Besluit.

Hartelijke groet,
Mees Klinkenberg